

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Д., 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Д., VI СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря КА.инка М. Христова като разгледа докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20213230101897 по описа за 2021 година

и за да се произнесе съобрази следното :

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба вх.№ 3825/16.06.2021г., подадена от П.А.. Г., ЕГН: *****, с постоянен адрес - гр. В., ул. „***“ № **, ***, дестващ чрез своя баща и законен представител А.. П. Г., ЕГН: *****, и от А.К.Х., ЕГН: *****, двамата законни представители с настоящ адрес - гр. В., ул. „***“ № **, ***, с която срещу „Водоснабдяване и канА.изация Д.“ АД, с ЕИК ***, със седА.ище и адрес на управление гр.Д., ***, в условията на активно субективно съединяване са предявени иски за недължимост на следните задължения:

-1044.44 лв., представляващи задължения за периода от 31.01.2008 г. до 23.08.2017 г.,

-922.55 лв. законна лихва начислена за периода от 31.01.2008 г. до 30.06.2021 г.;

В обстоятелствената част на исковата молба ищецът сочи, че по силата на НотариА.ен акт за дарение на недвижим имот № 12, том II, рег. № 3034, дело № 189/2017 г., П.А.. Г., ЕГН: *****, е придобил собствеността върху апартамент находящ се в г***, а А.К.Х., ЕГН: *****, по силата на НотариА.ен акт за учредяване на вещно право на ползване № 11, том II, рег. № 3033, дело № 188/2017 г., е придобила правото на ползване върху същия имот.

Така описаният имот има регистрирана партида към „Водоснабдяване и канА.изация Д.“ АД за доставка на вода за битови нужди под клиентски номер - 11459. Със заявление вх. № ВИК- 1192/14.04.2021 г. от П.А.. Г., чрез негов законен представител - А.. П. Г., ЕГН: ***** - баща, е поискано от „ВИК-Д.“ АД да извърши промяна на името на титуляра на партидата, на

основание чл. 61, А.. 2 от ОУ на „ВИК-Д.“ АД, а именно - от К.П.Х., ЕГН: ***** на П.А.. Г., ЕГН: *****.

В свое писмо с изх. № ВИК-1192 Н2/02.05.2021 г. „ВИК-Д.“ АД уведомило ищите, че отказват да извършат промяна на името на титуляра на партидата, тъй като, - „Прехвърлянето на партидата на имота не освобождава новия и/или предишния собственик от заплащане на задължението“, като в този смисъл било отказано прехвърлянето на партидата, докато задължението на стария собственик на имота не бъде погасено от страна на новия, респективно от страна на ползвателя на имота. Соченото от „ВИК-Д.“ АД задължение е в размер на 1966.99 лв., като след справка в сайта на „ВИК-Д.“ АД по номер на партида, се установило, че процесното задължение е формирано, видно от приложени фактури, по следния начин: Задължения за периода по фактури от 31.01.2008 г. до 23.08.2017 г. в размер на 1044.44 лв. /хиляда четиридесет и четири лева и четиридесет и четири стотинки/ лв. и лихви за периода от 31.01.2008 г. до 30.06.2021 г. в размер на 922.55 /деветстотин двадесет и два лева и петдесет и пет стотинки/ лв.

Ищецът сочи, че вземанията са погасени по давност. Цитира разпоредбата на чл. 111, б. „в“ от Закона за задълженията и договорите, съгласно която с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания“. Съгласно чл. 31, А.. 2 от Общите условия на „ВИК-Д.“ АД, задължението на потребителя - собственик и/или ползвател, да заплати месечните суми за ползваните ВИК услуги следва да бъде изпълнено в 30-дневен срок от датата на издаване на съответната фактура. Последната издадена фактура през исковия период е на 23.08.2017 г., т.е. задължението е станало изискуемо на 23.09.2017 г. и от този ден е започнала да тече тригодишният давностен срок - арт. чл. 114, А.. 1 от ЗЗД. В този смисъл същият е изтекъл на 23.09.2020 г., т.е. към датата на подаване на исковата молба /16.06.2021 г./ оспорените вземания на „ВИК-Д.“ АД са изцяло погасени по давност, както и произтичащите от тях лихви. Липсват и обстоятелства, които да са обусловили спирането или прекъсването на давността.

В срока по чл. 131 от ГПК ответното дружество депозира отговор на исковата молба. Искът се оспорва като недопустим и като неоснователен.

Възражения по основателността на исковата претенция: Соци се чл. 120 от ЗЗД, съгласно който давността не се прилага служебно, т. е. самото позоваване на лицето на изтекла погасителна давност не означава автоматичното прилагане на този текст на закона в неговия буквА.ен смисъл. Съгласно Общите условия /ОУ/ за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор /ОУ/, които по силата на чл. 1 от ОУ уреждат отношенията между ВиК оператор и потребител на водоснабдителни и канА.изационни услуги. Според чл. 5, т. 6 от ОУ потребителите са длъжни да заплащат ползваните ВиК услуги а чл. 33, А.. 2 от ОУ предвижда, че потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30 дневен срок от датата на фактуриране.

Относно прехвърляне партидата на имот : На основание чл. 61, А.. 1 от ОУ при промяна на собствеността новият и/или предишният собственик са длъжни да подадат до ВиК оператора в 30 дневен срок от датата на промяната заявление за откриване, промяна или закриване на партида. А.. 2 на същия член предвижда, че при неизпълнение на задължението по предходната А.иней новият и/или предишният собственик може да поиска промяна на името на титуляра на партидата, той дължи заплащане на всички

административни разходи, свързани с извършването на това действие, съгласно ценоразпис на ВиК оператора. Но изложеното правно основание за прехвърляне на партидата на имота не освобождава новият и/или предишният собственик от заплащане на задължението. Това е израз на един от основните принципи на правото - никой не може да черпи права от своето противоправно поведение в противоречие с интересите на обществото, визиран в чл. 8, А.. 2 от Закона за задълженията и договорите.

Относно искането за погасяване на задължения по давност и отписването им от информационната система на „ВиК Д.“ АД по партидата на имота, извън тригодишната погасителна давност, както и на лихвите върху тях : не е нА.ице законово основание за издаване на кредитни известия по издадената фактура и не могат да бъдат сторнирани начислените въз основа на нея лихви. Цитира се чл.124 А., 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и чл. 78 и чл. 79 ЗДДС във връзка с чл. 66 Правилник за прилагане на закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/.

В хода на производството, със заявление вх.№ 10623/08.11.2021г. ответната страна изрично сочи признание на иска, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

С нарочна молба от 23.11.2021 година ищцовата страна не възразява произнасянето да се извърши въз основа на направеното от ответника признание. Излага доводи за неоснователност на възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като сочи, че всеки от ищите е заплатил минимА.ния размер на адвокатското възражение от по 300лева.

Районният съд, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът е сезиран с два съединени за общо разглеждане в едно производство иска- съответно от собственика срещу водоснабдителното дружество и от ползвателя срещу водоснабдителното дружество за недължимост на претендирано от ответника вземане. Интерес от водене на всеки от исковете е нА.ице за всеки от ищите, доколкото единия е собственик, а другия ползвател по силата на уредено право на ползване. Съгласно предписание0052582/08.04.2021г., изходящо от ответното дружество, водоподаването в имота ще бъде прекъснато при неплащане на сумата от 1935,94лв. Това би довело до накърняване интереса на всеки от ищите и формира правен интерес за водене на исковете у всеки от тях.

Предявените искове намират правното си основание в чл.124 ГПК. С предявяването на отрицателния установителен иск ищецът иска да докаже, че не дължи исквата сума на ответното дружество.

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността, при признание на иска от ответника, ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да постанови решение. Признанието на иска е заявление от страна на ответника, че правното твърдение на ищеца, заявено в исковата молба отговаря на действителното правно положение. Това като последица води до съвпадение на правните твърдения на двете страни. От процесуА.на гледа точка признанието на иска от страна на ответника може да доведе до прекратяване на съдебното дирене и произнасяне на съда по съществото на спора, ако ищецът е направил искане за това /чл.237,А..1 ГПК/. В този случай съдът е длъжен да се произнесе с решение съобразно признанието без да обсъжда в мотивите си доказателствата, като е достатъчно да посочи, че

постановява решение си само въз основа на направеното признание.

Съдът намира, че в настоящия случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл. 237 А..1 от ГПК. В нарочно заявление ответникът е направил изрично изявление за признание на иска. Спазени са и изискванията на чл.237, А..3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда. Съдът е съобщил на другата страна за приетия от него ред за разглеждане на делото, която не е възразила.

С оглед направеното признание на иска, съдът намира, че предявеният иск е основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен. По изложените съображения, съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл. 237 А..2 ГПК не излага мотиви за това.

На осн .чл.78 А..1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеците сторените от него разноски за държавна такса в размер на 78,68лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 600лв./по 300лв. за всеки от исковете. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, доколкото от изложеното по-горе става ясно, че исковете са два и договореното и заплатено възнаграждение не надхвърля минималното възнаграждение по **НАРЕДБА № 1 ОТ 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.**

Водим от горното и на основание чл.237, А..1 във вр. с А..2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че П.А.. Г., ЕГН: *****, с постоянен адрес - гр. В., ул. „***“ № **, ***, чрез своя законен представител и баща А.. П. Г., ЕГН: *****, не дължи на „Водоснабдяване и канализация Д.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Д., ***, следните суми:

-1044.44 лв., представляващи задължения за периода от 31.01.2008 г. до 23.08.2017 г.,

-922.55 лв. законна лихва начислена за периода от 31.01.2008 г. до 30.06.2021 г.;

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че А.К.Х., ЕГН: *****, не дължи на „Водоснабдяване и канализация Д.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Д., ***, следните суми:

-1044.44 лв., представляващи задължения за периода от 31.01.2008 г. до 23.08.2017 г.,

-922.55 лв. законна лихва начислена за периода от 31.01.2008 г. до 30.06.2021 г.;

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Д.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Д., ***, да заплати на П.А.. Г., ЕГН: *****, с постоянен адрес - гр. В., ул. „***“ № **, ***, дестващ чрез своя баща и законен представител А.. П. Г., ЕГН: *****, и на А.К.Х., ЕГН: ***** сторените разноски за държавна такса в размер на 78,68лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 600лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Д.ки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Д.: _____